2021. március 11., csütörtök

P9_TA(2021)0089

Az EU LMBTI-személyek szabadságát biztosító övezetté nyilvánítása

Az Európai Parlament 2021. március 11-i állásfoglalása az Uniónak az LMBTIQ-szabadság zónájává való nyilvánításáról (2021/2557(RSP))

(2021/C 474/15)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára (a Charta),

— tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. cikkére,

— tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezményre, valamint az Emberi Jogok Európai Bíróságának kapcsolódó ítélkezési gyakorlatára,

— tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,

— tekintettel a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelvre ([1]),

— tekintettel az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([2]),

— tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2004. december 13-i 2004/113/EK tanácsi irányelvre ([3]),

— tekintettel a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([4]),

— tekintettel az Európai Unió Bíróságának (EUB) ítélkezési gyakorlatára,

— tekintettel az „Egyenlőségközpontú Unió: az LMBTIQ-személyek egyenlőségéről szóló stratégia (2020–2025)” című, 2020. november 12-i bizottsági közleményre (COM(2020)0698),

— tekintettel az LMBTI-személyekkel kapcsolatos intézkedések listájának jövőjéről (2019–2024) szóló, 2019. február 14-i állásfoglalására ([5]),

— tekintettel az LMBTI-személyekkel szembeni nyilvános megkülönböztetésről és gyűlöletbeszédről, többek között az LMBTI-mentes övezetekről szóló, 2019. december 18-i állásfoglalására ([6]),

— tekintettel a Tanács által 2013-ban elfogadott, a leszbikus, meleg, biszexuális, transznemű és interszexuális (LMBTI-) személyek emberi jogai maradéktalan érvényesítésének előmozdítására és védelmére vonatkozó uniós iránymutatásokra,

— tekintettel az LMBT-személyekkel kapcsolatos, az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége (FRA) által 2019-ben indított uniós felmérés eredményeire,

([1]) HL L 303., 2000.12.2., 16. o.
([2]) HL L 158., 2004.4.30., 77. o.
([3]) HL L 373., 2004.12.21., 37. o.
([4]) HL L 204., 2006.7.26., 23. o.
([5]) HL C 449., 2020.12.23., 146. o.
([6]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0101.

— tekintettel a jogállamiság Lengyel Köztársaság általi súlyos megsértése egyértelmű veszélyének megállapításáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról szóló, 2020. szeptember 17-i állásfoglalására ([7]),

— tekintettel az EUSZ 7. cikke (1) bekezdésének megfelelően a Tanácsot az Unió alapértékeinek Magyarország általi súlyos megsértése egyértelmű veszélyének megállapítására felszólító javaslatról szóló, 2018. szeptember 12-i állásfoglalására ([8]),

— tekintettel az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága CM/Rec(2010)5. sz., a szexuális irányultságon vagy nemi identitáson alapuló megkülönböztetés elleni küzdelemről szóló, 2010. március 31-i ajánlására, valamint az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése által elfogadott normákra,

— tekintettel az Európa Tanács emberi jogi biztosának az LMBTI-személyek lengyelországi megbélyegzéséről szóló, 2020. december 3-i nyilatkozatára,

— tekintettel az Európa Tanács Helyi Regionális Hatóságok Kongresszusának aktuális ügyekkel foglalkozó bizottságában folytatott vitára és az azt követő, „Tényfeltáró jelentés a helyi önkormányzatok szerepéről az LMBTIQ-személyek lengyelországi helyzete és jogai tekintetében" című, 2021. január 27-i jelentésére, valamint „Az LMBTIQ-személyek védelme az LMBTIQ-ellenes gyűlöletbeszéd és megkülönböztetés terjedésével összefüggésben: A helyi és regionális önkormányzatok szerepe" című, 2021. február 10-i bizottsági közleményre,

— tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) bekezdésére,

A. mivel az LMBTIQ-jogok emberi jogok;

B. mivel az egyenlő bánásmódhoz és a megkülönböztetésmentességhez való jog az uniós Szerződésekben és a Chartában rögzített alapvető jog, amelyet teljes mértékben tiszteletben kell tartani; mivel a nemzetközi jog és az uniós Szerződések keretein belül minden tagállam kötelezettséget és felelősséget vállalt a tekintetben, hogy tiszteletben tartja, szavatolja, védelmezi és érvényre juttatja az alapvető jogokat; mivel az egyenlőtlenség elleni küzdelem az EU-ban közös felelősség, amely valamennyi kormányzati szinten közös erőfeszítéseket és fellépést igényel;

C. mivel 2019 márciusa óta Lengyelország több mint 100 régiója, megyéje és települése fogadott el „regionális családjogi chartákat", illetve olyan határozatokat, amelyekkel az úgynevezett LMBTI-ideológiától mentesnek nyilvánítják magukat; mivel 2020 novemberében Nagykáta magyar város határozatot fogadott el „az LMBTQ-propaganda terjesztésének és népszerűsítésének betiltásáról"; mivel ezek az állásfoglalások közvetlenül és közvetve hátrányos megkülönböztetésben részesítik az LMBTIQ-személyeket; mivel az LMBT-mentes övezetekről szóló határozatok ellenzik „az LMBT-mozgalom ideológiáját", és felszólítják a helyi önkormányzatokat, hogy tartózkodjanak minden olyan fellépéstől, amely az LMBTIQ-személyekkel szembeni toleranciát ösztönözné, ideértve a megkülönböztetésmentesség és az egyenlőség előmozdítását célzó szervezetek pénzügyi támogatásának visszavonását is; mivel a „regionális családjogi charták" igen szűken határozzák meg a család fogalmát, ugyanakkor felszólítják az önkormányzatokat, hogy valamennyi szakpolitikájukban, kezdeményezésükben és finanszírozásukban védjék a családi jogokat; mivel azáltal, hogy csak ezekre a családtípusokra összpontosítanak, a regionális charták közvetett módon a családok minden más formája – különösen az egyszülős családok, az azonos nemű párok és a szivárványcsaládok – megkülönböztetésére szólítanak fel, és hogy tartózkodjanak az olyan projektek és kezdeményezések pénzügyi támogatásától, amelyek védik és előmozdítják az alapvető jogokat, diszkriminációellenes oktatást szerveznek, vagy bármely más módon támogatják az egyenlőséget és az LMBTIQ-személyeket;

D. mivel a lengyel emberi jogi ombudsman kilenc panaszt nyújtott be azon régiók, megyék és települések ellen, amelyek határozatokat fogadtak el az „LMBT-ideológiától" való mentességről, aminek eredményeként eddig négy határozatot nyilvánítottak a közigazgatási bíróságok alkotmányellenesnek; mivel 2021 januárjában Nowa Dęba lengyel város visszavonta határozatát, amellyel az úgynevezett LMBT-ideológiától mentesnek nyilvánította magát, miután elvesztette

([7]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0225.
([8]) HL C 433., 2019.12.23., 66. o.

az ír Fermoy városával kötött testvérvárosi megállapodást; mivel a lengyel Sztum megye és Tomaszów Mazowiecki lengyel városa 2020 szeptemberében, illetve októberében visszavonta a regionális családjogi charta elfogadásáról szóló határozatát;

E. mivel Norvégia a továbbiakban nem nyújt támogatást azon lengyel régiók, megyék és települések számára, amelyek olyan határozatokat fogadtak el, amelyekkel az úgynevezett LMBTI-ideológiától mentesnek nyilvánítják magukat, vagy „regionális családjogi chartákat" fogadtak el; mivel a Bizottság elutasította az LMBTI-mentes övezeteket vagy családjogi rendeleteket elfogadó lengyel városok testvérvárosi program keretében nyújtott uniós finanszírozás iránti kérelmeit; mivel a 2021–2027 közötti időszakra vonatkozó közös rendelkezésekről szóló rendeletek alapján kezelt valamennyi uniós alapnak tiszteletben kell tartania a megkülönböztetésmentesség elvét, és tiszteletben kell tartania a Szerződésben meghatározott alapvető jogokat, többek között a szexuális irányultság alapján, és mivel a munkáltatóként eljáró önkormányzatoknak tiszteletben kell tartaniuk a 2000/78/EK irányelvet, amely tiltja a foglalkoztatás során a szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetést és zaklatást, összhangban a C-507/18. sz. Associazione Avvocatura per i diritti LGBTI ügyben hozott ítélettel ([9]);

F. mivel három nem kormányzati szervezet jogi panaszt nyújtott be a Bizottsághoz, kiemelve, hogy a „regionális családjogi charták" és a régiók, megyék és települések úgynevezett LMBTI-ideológiától való mentességét kimondó határozatok hátrányos megkülönböztetést vezetnek be az LMBTIQ-személyekkel szemben, és ezáltal sértik a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló 2000/78/EK irányelvet, valamint a Chartának a foglalkozás megválasztásának szabadságáról, a munkavállaláshoz való jogról, illetve a megkülönböztetésmentességről szóló 15. és 21. cikkét; mivel a Bizottság a mai napig nem adott választ erre a jogi panaszra, és hivatalosan nem ismerte el az uniós jog megsértését;

G. mivel az úgynevezett LMBT-ideológiától való mentességről szóló határozatok vagy a „regionális családjogi charták" elfogadása a lengyelországi LMBTIQ-közösség elleni fokozott megkülönböztetés és támadások tágabb kontextusának részét képezi, amely magában foglalja a szexualitás, az identitás és az önkifejezés sokféleségének veszélyes ideológiaként való jellemzését, a hatóságok, a választott tisztviselők – többek között a jelenlegi elnök – és a kormánypárti médiaorgánumok részéről egyre gyakrabban elhangzó gyűlöletbeszédet, valamint LMBTIQ-jogokért felelős aktivisták letartóztatását, a Pride felvonulás és a – többek között iskolákban szervezett – figyelemfelkeltő programok és fellépések elleni támadásokat és e felvonulás, programok és fellépések betiltását, továbbá az LMBT-ellenes, megkülönböztető jellegű tüntetéseket; mivel a hatóságok gyűlöletbeszéde legitimálja és tovább erősíti az LMBTIQ-személyekkel szembeni intolerancia és megkülönböztetés légkörét; mivel a véleménynyilvánítás szabadságának gyakorlása kötelességeket és felelősséget hordoz magában, különösen a hatóságok, a politikusok és a véleményformálók részéről, és mivel nem szabadna az LMBTIQ-személyeket megbélyegző gyűlöletbeszédben vagy diskurzusban részt venniük, és határozottan el kellene ítélniük és utasítaniuk az ilyen narratívákat és megbélyegzést, még akkor is, ha azok magánemberektől érkeznek;

H. mivel a lengyel aktivisták, akik fellépnek az úgynevezett LMBTI-ideológiától való mentességről szóló határozatok és a „családjogi charták" ellen, és tájékoztatják a nyilvánosságot ezekről, munkájuk miatt közéleti részvételt akadályozó stratégiai perek elé néznek (SLAPP); mivel a lengyel aktivisták ellen, akik az LMBTIQ-ellenes nyilatkozatok és családi charták elítélésén dolgoznak, beleértve az „Atlas of Hate" weboldal szerzőit és az „LMBT-mentes övezet" fotóprojekt létrehozóját, a helyi kormányzatok vagy fundamentalista szervezetek által benyújtott alaptalan bírósági perek indultak, amelyek keretében jelentős pénzügyi kártérítést követeltek, valamint lejáró kampánynak vetették alá őket, amely a kreatív érdekérvényesítő eszközök használata miatt hazugként tünteti fel őket; mivel ezek az intézkedések egyértelműen a civil társadalom megfélemlítésére és elhallgattatására irányulnak; mivel a lengyel hatóságoknak kötelessége, hogy teljes mértékben megvédjék a kisebbségekhez tartozó valamennyi személyt, köztük az LMBTIQ-személyeket az ellenségeskedéstől és az agressziótól, és lehetővé tegyék számukra tevékenységeik szabad gyakorlását; mivel a Bizottság a Parlament többszöri felhívása ellenére nem vezetett be a közéleti részvételt akadályozó stratégiai perekkel (SLAPP) szembeni jogszabályokat;

I. mivel két petíciót (0448/2020. és 0354/2020. sz.) nyújtottak be a Petíciós Bizottsághoz az „LMBTI-mentes övezetek Lengyelországban" tárgyában; mivel ezeket a petíciókat a Petíciós Bizottság 2021. január 26-án megvitatta, és mivel a Bizottság válasza nem kielégítő, a Petíciós Bizottság továbbra is nyitott a helyzet további tisztázására;

([9]) A C-507/18. sz. Associazione Avvocatura per i diritti LGBTI ügyben 2020. április 23-án hozott EU:C:2020:289 ítélet.

J. mivel az Alapjogi Ügynökség által 2020 májusában közzétett II. LMBTI-felmérés rámutat az LMBTIQ-személyekkel vagy az LMBTIQ-személyeknek vélt személyekkel szembeni intolerancia és erőszak fokozódására Lengyelországban, és azt mutatja, hogy az LMBTIQ-felmérés lengyel válaszadói teljes mértékben bizalmatlanok a kormány által a megkülönböztetés és az erőszak elleni küzdelem érdekében tett erőfeszítésekkel szemben, e tekintetben a legalacsonyabb arányt (csak 4 %-ot) érték el az Unióban, valamint a lengyel válaszadók között vannak legmagasabb arányban (79 %) azon válaszadók, akik elkerülnek bizonyos helyeket, hogy nehogy megsértsék, zaklassák vagy fenyegessék őket; mivel ez egyértelmű összefüggést mutat az LMBTIQ-ellenes kormány és az LMBTIQ-személyekkel szembeni fokozott megkülönböztetés és erőszak között;

K. mivel a Parlament már ösztönözte a tagállamokat, hogy nyilvánítsák bűncselekménnyé az úgynevezett „átnevelő terápiás" gyakorlatokat; mivel az ENSZ szexuális irányultságon és nemi identitáson alapuló erőszakkal és megkülönböztetéssel szembeni védelemmel foglalkozó független szakértőjének 2020. májusi jelentése felszólította a tagállamokat, hogy vezessenek be tilalmat az „átnevelő terápiás" gyakorlatokra vonatkozóan; mivel e gyakorlatot világszerte legalább 69 országban alkalmazzák, többek között az Európai Unióban is, ahol a jelentések szerint az uniós tagállamokban előfordul gyógyszeres kezelés, pszichoterápia és rituális megtisztítás is az átnevelő terápia során ([10]); mivel ezt a gyakorlatot csak az Európai Unió két tagállamában, nevezetesen Máltán és Németországban tiltották be;

L. mivel az LMBTIQ-személyek jogainak ellenzése gyakran együtt jár a demokrácia, a jogállamiság és az alapvető jogok helyzetének szélesebb körű romlásával; mivel az Európai Parlament több állásfoglalásban is hangot adott a jogállamiság lengyelországi helyzetének romlásával kapcsolatos mély aggodalmának, különös tekintettel az igazságszolgáltatás függetlenségére és az alapvető jogok védelmére; mivel még nem érkezett megfelelő válasz a demokráciával, a jogállamisággal és az alapvető jogokkal foglalkozó uniós mechanizmus létrehozására irányuló parlamenti kezdeményezésre, amelyet a Parlament, a Bizottság és a Tanács közötti intézményközi megállapodás szabályozna;

M. mivel a Parlament több, a jogállamiság, az alapvető jogok és a demokrácia lengyelországi helyzetéről szóló állásfoglalásában is kifejtette álláspontját, és arra a következtetésre jutott, hogy az EUSZ 2. cikkében foglalt értékeket rendszerszintű fenyegetés éri, és ez azt jelenti, hogy fennáll az EUSZ súlyos megsértésének egyértelmű kockázata; mivel a Tanács által az EUSZ 7. cikkének (1) bekezdése alapján a közös európai értékeket érintő lengyelországi fenyegetésekre válaszul a lengyel hatóságokkal szervezett meghallgatások nem vezettek eredményre; mivel a jogállamiság és az alapvető jogok lengyelországi helyzetével nemcsak nem foglalkoztak, hanem az eljárás megindítása óta az alapvető jogok, különösen az LMBTIQ-személyek és a nők helyzete is jelentősen romlott; mivel a Tanácsnak biztosítania kell, hogy az EUSZ 7. cikkének (1) bekezdése szerinti meghallgatások az új fejleményekkel is foglalkozzanak, és értékeljék az alapvető jogok megsértésének kockázatát;

N. mivel a Bizottság elnöke, Ursula von der Leyen az Unió helyzetéről szóló 2020. évi beszédében az Európai Parlament plenáris ülésén kijelentette, hogy „az LMBTIQ-mentes övezetek emberiességmentes övezetek, és nincs helyük az Uniónkban"; mivel a Bizottság elnöke azt is kijelentette, hogy az LMBTIQ nem ideológia, hanem egy személy identitása ([11]); mivel a Bizottságnak és a Tanácsnak tartózkodnia kell a jogállamiság elvének szűk értelmezésétől; mivel a Bizottságnak habozás nélkül fel kell használnia az összes eszközt, köztük a kötelezettségszegési eljárásokat, a jogállamisági keretet, az EUSZ 7. cikkét, valamint a tagállamokban a jogállamiság tekintetében fennálló, általánossá vált hiányosságok esetén az Unió költségvetésének védelméről szóló, nemrégiben elfogadott rendeletet annak érdekében, hogy az Unióban mindenütt kezelje az LMBTIQ-személyek alapvető jogainak megsértését; mivel az új Polgárok, egyenlőség, jogok és értékek program hozzájárulhat a megkülönböztetésmentes és egyenlőbb társadalom kiépítéséhez azáltal, hogy pénzeszközöket bocsát az LMBTIQ-személyek egyenlőségét előmozdító civil társadalmi szervezetek rendelkezésére;

O. mivel a múltban számos tagállam diszkriminatív törvények és szakpolitikák révén hátrányosan megkülönböztette és üldözte az LMBTIQ-személyeket; mivel a második világháború alatt több ezer LMBTIQ-személyt tartóztattak le, börtönöztek be, és számosan haltak meg koncentrációs táborokban; mivel míg az LMBTIQ-személyek szisztematikus megkülönböztetéssel szembesülnek Lengyelországban, az egész EU-ban is fennáll ez a probléma, és kevés vagy semmilyen előrelépés nem történt az LMBTIQ-személyek elleni folyamatos megkülönböztetés és zaklatás enyhítése terén; mivel az LMBTIQ-személyek elleni nyilvános megkülönböztetés, gyűlöletbeszéd és gyűlölet-bűncselekmények továbbra is elterjedtek az EU-ban; mivel e támadások az LMBTIQ-személyek alapvető jogait sértik, a hatóságok

([10]) https://www.theparliamentmagazine.eu/news/article/meps-condemn-lgbt-conversion-therapy-in-appeal-to-european-commission
([11]) https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/hu/SPEECH_20_1655

válaszlépései pedig továbbra is túl gyakran bizonyulnak elégtelennek; mivel az LMBTIQ-személyek minden tagállamban még mindig nagyobb mértékű megkülönböztetéssel szembesülnek az élet minden területén, többek között a munkahelyen és az iskolában, valamint online és offline fizikai, érzelmi és szexuális támadások magas előfordulási arányával, ami az öngyilkosság aggasztó mértékéhez vezet a fiatal LMBTIQ-személyek ([12]) körében, különösen a transznemű fiatalok körében; mivel több tagállam aktualizálta jogszabályait az LMBTIQ-személyek fokozottabb befogadása érdekében; mivel azonban számos joghézag van, amelyek a nemzeti jogalkotók részéről megkövetelik az LMBTIQ-személyek valódi egyenlőségének biztosítására irányuló politikai akaratot és elkötelezettséget

P. mivel a transznemű személyek továbbra is a megkülönböztetés, az erőszak és az üldöztetés legrosszabb formáival szembesülnek; mivel 2018-ban a Bizottság tanulmányt tett közzé „A transznemű és interszexuális személyek egyenlőségével kapcsolatos jogok Európában – összehasonlító elemzés" címmel; mivel a tanulmányban vizsgált 31 ország közül csak 13 rendelkezik – legalábbis bizonyos mértékben – olyan nemzeti jogszabályokkal, amelyek a nemi identitás és/vagy nemi jellemzők alapján nyújtanak védelmet;

Q. mivel 2021-ben megjelentek olyan közösségimédia-kezdeményezések, mint a #MeTooGay mozgalom, amely elítéli az LMBTIQ-közösségen belüli szexuális bántalmazást; mivel Guillaume Tran Thanh, a véleménynyilvánítás szabadságáért folyó tüntetést kezdeményező diák röviddel később, a rá nehezedő túl nagy nyomás miatt, a közösségi médiában való elítélését követően véget vetett az életének; mivel egy ilyen tragédia kérdéseket vet fel a szexuális erőszak áldozatainak nyújtott támogatás hiányosságaival kapcsolatban;

R. mivel sok tagállamban hiányoznak a megkülönböztetésmentességre vonatkozó olyan konkrét jogszabályok, amelyek követik legalább azokat az uniós minimumkövetelményeket, amelyek megvédik az embereket a szexuális irányultságon, nemi identitáson, nemi önkifejezésen és nemi jellemzőkön alapuló megkülönböztetéssel, gyűlöletbeszéddel és erőszakkal szemben, és mivel a tagállamok nem tettek lépéseket e joghézag orvoslására; mivel a megkülönböztetésmentességről szóló horizontális irányelvet, amely a foglalkoztatáson túlmutató védelemmel is pótolhatná részben e hiányosságot, több mint 10 éve blokkolják a Tanácsban; mivel számos tagállamban még mindig elégtelen a megkülönböztetés elleni jogi intézkedések végrehajtása; mivel a Bizottság az Európai Unió működéséről szóló szerződés 83. cikkének (1) bekezdése szerinti „uniós bűncselekmények" listáját ki kívánja terjeszteni a gyűlölet-bűncselekményekre és a gyűlöletbeszédre, beleértve ezeknek az LMBTIQ-személyekre irányuló formáit is;

S. mivel az LMBTIQ-személyekkel szembeni rendőri megkülönböztetés és erőszak továbbra is problémát jelent az Unióban; mivel megfelelő képzés nélkül a rendőrség elriaszthatja az LMBTIQ-személyeket attól, hogy jelentsék az ellenük irányuló erőszakot és megkülönböztetést; mivel ez továbbra is a tényleges egyenlőség egyik legfőbb akadálya; mivel a bűnüldöző hatóságok képzési programjai segítenek megelőzni és kezelni a diszkriminatív gyakorlatokat és a gyűlölet-bűncselekményeket; mivel az LMBTIQ-személyek elleni gyűlöletbeszédet és bűncselekményeket teljes körűen ki kell vizsgálni, figyelembe véve az előítéletek motivációját, és adott esetben megfelelő büntetőeljárás alá kell vonni az elkövetőket;

T. mivel csak Málta, Portugália és Spanyolország egyes régiói tiltották meg az interszexuális személyek esetében a beleegyezésük nélkül történő orvosi beavatkozást; mivel számos tagállam továbbra is rendkívül medikalizált és patologizáló megközelítést alkalmaz;

U. mivel a magyarországi jogi fejlemények súlyosan akadályozzák az LMBTIQ-személyek alapvető jogait; mivel a T/9934. sz. salátatörvény 33. cikkének elfogadása de facto megtiltja a transznemű és interszexuális személyek nemének jogi elismerését Magyarországon, ami hátrányos megkülönböztetésnek teszi ki őket, és sérti a magánélethez való jogukat; mivel 2020 decemberében a magyar parlament olyan alkotmánymódosításokat fogadott el, amelyek tovább korlátozzák az LMBTIQ-személyek jogait, figyelmen kívül hagyják a transznemű és nem bináris személyek létezését, és korlátozzák a családi élethez való jogukat, valamint egy olyan törvényt, amely megfosztja az élettársi kapcsolatban élő párokat az örökbefogadáshoz való jogtól;

V. mivel 2021 januárjában a lett parlament megkezdte a család fogalmának kiterjesztését korlátozó alkotmánymódosítás vizsgálatát az alkotmánybíróság határozatának megfelelően, mivel az utóbbi elismerte a munkajog különböző családmodellekre való alkalmazását, és kötelezte a jogalkotót, hogy biztosítsa az azonos nemű párok támogatását és védelmét;

([12]) *„Sok még a teendő az LMBTI-személyek egyenlősége érdekében"*, az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége, 2020, https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2020-lgbti-equality-1_en.pdf 2020. évi „Rainbow Europe" jelentés, ILGA-Europe, https://www.ilga-europe.org/rainboweurope/2020

W. mivel a román szenátus 2020 júniusában törvényjavaslatot fogadott el a nemi identitás elméletével oktatási kontextusban való foglalkozásra irányuló tevékenységek betiltásáról; mivel a román elnök elutasította a törvény kihirdetését, ehelyett alkotmányossági felülvizsgálatot kért; mivel a román alkotmánybíróság 2020 decemberében megállapította, hogy a törvény összeegyeztethetetlen az alkotmánnyal; mivel ez azt mutatja, hogy a tagállamokban a jogállamiság és a demokrácia tekintetében hatékony fékek és ellensúlyok kulcsfontosságúak az LMBTIQ-jogok védelme szempontjából;

X. mivel ha valaki szülő egy tagállamban, az azt jelenti, hogy valamennyi tagállamban szülő; mivel vannak olyan, két azonos nemű szülővel rendelkező gyermekek, akik nehézségekkel szembesülnek a két azonos nemű szülőt feltüntető születési anyakönyvi kivonat kölcsönös elismerésére vonatkozó jogi rendelkezések hiánya miatt; mivel az EUB-hez a C-490/20. sz. ügyben az Administrativen sad Sofia-grad (Bulgária) [szófiai közigazgatási bíróság, Bulgária] által benyújtott, előzetes döntéshozatal iránti kérelem nyomán döntés születik egy olyan, két leszbikus anyával rendelkező gyermek ügyében, aki e joghézag miatt hontalan; mivel az LMBTIQ-személyek egyenlőségére vonatkozó stratégia jogalkotási kezdeményezést irányoz elő e joghézag megszüntetésére, valamint előirányozza a szabad mozgásra vonatkozó 2009. évi iránymutatások felülvizsgálatát, mindkettőt 2022-ra tervezik; mivel az azonos nemű párok továbbra is nehézségekkel szembesülnek az Unión belüli szabad mozgás gyakorlása során, a Bizottság azonban nem tett javaslatot a kapcsolatok kölcsönös elismerésére vonatkozó jogszabály kezdeményezésére;

Y. mivel az egyenlőtlenség elleni küzdelem az EU-ban közös felelősség, amely valamennyi kormányzati szinten közös erőfeszítéseket és fellépést igényel, és mivel ebben a helyi és regionális önkormányzatok kulcsszerepet játszanak; mivel ezek a hatóságok gyakran felelősek az uniós jogszabályok végrehajtásáért, valamint az egyenlőség és a sokféleség érvényesítéséért; mivel az Európa Tanács Helyi és Regionális Önkormányzatok Kongresszusa állásfoglalást fogadott el, amelyben emlékeztet a helyi hatóságoknak az LMBTIQ-személyek jogainak védelmével kapcsolatos felelősségére, és felkérte őket, hogy nevezzenek ki egy „egyenlőséggel és sokféleséggel foglalkozó helyi szakértőt”; ([13])

Z. mivel a Régiók Európai Bizottságát az unióbeli helyi és regionális hatóságok képviselőjeként felkérték, hogy mérlegelje saját hatáskörén belüli válaszlépések megtételét az úgynevezett „LMBT-ideológiától” mentes övezetek kialakítása kapcsán;

AA. mivel az LMBTIQ-személyek számára az Európai Unióban mindenütt biztosítani kell azt a szabadságot, hogy szexuális irányultságukat, nemi identitásukat, nemi önkifejezésüket és nemi jellemzőiket az ezen alapuló intoleranciától, megkülönböztetéstől vagy üldöztetéstől való félelem nélkül megélhessék és nyilvánosan megmutathassák; mivel a Charta garantálja a menedékjogot; mivel a közös európai menekültügyi rendszer és annak reformja keretében biztosítani kell a kiszolgáltatott helyzetben lévő kérelmezők, köztük az LMBTIQ-kérelmezők megfelelő védelmét;

AB. mivel ahelyett, hogy megkülönböztetést alkalmaznának az LMBTIQ-személyekkel szemben, a hatóságoknak az egész Európai Unióban minden kormányzati szinten védeniük kell és elő kell mozdítaniuk az egyenlőséget és az alapvető jogokat mindenki számára, beleértve az LMBTIQ-személyeket is, és biztosítaniuk kell jogaik teljes körű érvényesülését;

1. ezennel „az LMBTIQ-szabadság zónájává” nyilvánítja az Uniót;

2. elítéli a személyek elleni, a nemük vagy a szexuális irányultságuk alapján történő erőszak vagy megkülönböztetés minden formáját; a lehető leghatározottabban elítéli David Polfliet Belgiumban, nyilvánvalóan homofób okokból elkövetett meggyilkolását;

3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a tagállamok parlamentjeinek és kormányainak, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Régiók Bizottságának és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak.

([13]) https://rm.coe.int/protecting-lgbti-people-in-the-context-of-rising-anti-lgbti-hate-speec/1680a16129